

Biuletyn Centrum Informacyjnego Zakonów opracowywany przez zespół portalu internetowego www.zyciezakonne.pl i sekretariat Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich

19/2011 (114)

Wiadomość tygodnia

OBRADY KONFERENCJI WYŻSZYCH PRZEŁOŻONYCH ZAKONÓW MĘSKICH W POLSCE

10 maja w Sanktuarium Maryjnym Dębowcu k. Jasta (na zdjęciu) rozpoczynają się obrady 126 Zebrania plenarnego Konferencji Wyższych przełożonych Zakonów Męskich w Polsce. Podczas tego spotkania wybrane zostaną nowe władze statutowe Konferencji, a wśród tematów przewidzianych w programie znalazły się także nad prezentacją „Lineamenta” dokumentu przygotowującego Synod Biskupów, poświęcony nowej ewangelizacji, a także dyskusja o wystąpieniach przedstawicieli rodzin zakonnych w mediach.

Wyżsi przełożeni spotykają się w Dębowcu w związku z uroczystościami 100-lecia przybycia Księża Misjonarzy Saletyńców do tego miejsca i rozpoczęcia ich misji na ziemiach polskich.

W tym roku mija już 63 lata od powstania struktur, których kontynuatką jest Konferencja, a także 60 lat od formalnego powołania KWPZM do istnienia. „Jeszcze za życia Kardynała Augusta Hlonda odbyło się od 1946 roku kilka spotkań przełożonych zakonnych. Po śmierci Księdza Prymasa (22.10.1948 r.), posiadający specjalne uprawnienia Stolicy Apostolskiej Kardynał Adam Sapieha w grudniu 1948 r. zaprosił na spotkanie do Krakowa wyższych przełożonych zakonów męskich i żeńskich. Tematem wiodącym zebrania była sytuacja Kościoła i zakonów w Polsce. Mówiono o potrzebie jednolitego postępowania.

Po wspomnianym zjeździe wśród prowincjałów powstała myśl, aby utworzyć wspólne porozumienie wyższych przełożonych. Sprawy organizacyjne powierzono prowincjałowi pijarów O. Bonawenturze Kadeji. W grudniu 1948 r. odbyło się zebranie prowincjałów u ojców jezuitów w Krakowie. W skład prezydium zjazdu weszli O. B. Przybylski OP, O. W. Krupa SJ, Ks. J. Ślusarczyk SDB i O. B. Kadeja SchP. jako sekretarz. Faktycznie więc już w grudniu 1948 powołano do życia Konferencję Wyższych Przełożonych Zakonów

Męskich. Pierwotna nazwa konferencji brzmiała: Porozumienie Wyższych Przełożonych Zakonów i Zgromadzeń Męskich w Polsce” zaś aktualna nazwa została przyjęta w roku 1951.

W ciągu tych 60 lat istnienia Konferencji, przeszła ona wiele zakrętów historycznych i procesów przemian, wśród których bez wątpienia najważniejszą była reforma życia konsekrowanego, zapoczątkowana przez Sobór Watykański II. Również struktury i przepisy wewnętrzne Konferencji wielokrotnie ulegały zmianom i modyfikacjom. Jednak przez wszystkie lata swego istnienia odgrywała ona ważną rolę w integracji środowisk zakonnych w Polsce.

Pragniemy przypomnieć nazwiska dotychczasowych przewodniczących oraz sekretarzy Konferencji:

Przewodniczącymi Konferencji byli:

O. Stanisław WAWRYN SJ (1957-1960)
O. Feliks ZAPŁATA SVD (1960-1963)
O. Bernard PRZYBYLSKI OP (1963-1966)
O. Kazimierz HOŁDA CSsR (1966-1972)

O. Stanisław PODGÓRSKI CSsR (1972-1981)
O. Pacyfik DYDYCZ OFMCap. (1981-1982)
O. Walenty POTWOROWSKI OP (1982-1984)
O. Mariusz PACZÓSKI OFMConv. (1984-1989)
O. Błażej KRUSZYŁOWICZ OFMConv. (1989-1990) – podczas kadencji mianowany biskupem
Ks. Jan CHRAPEK CSMA (1990-1992) – podczas kadencji mianowany biskupem
Ks. Florian PEŁKA SJ (1992-1996)
Ks. Czesław PARZYSZEK SAC 1996-2005
O. Kazimierz MALINOWSKI OFMConv 2005-2008
Ks. Tomasz SIELICKI TChr 2008-

Obowiązki sekretarzy Konferencji pełnili:

O. Bonawentura KADEJA SchP. (1949-1956)
Ks. Alojzy ŻUCHOWSKI SAC (1957-1977)
Ks. Wacław RUSINEK SDB 1977-2008
O. Kazimierz MALINOWSKI 2008-

Red.

Pielgrzymka Sybiraków na Jasną Górę

22. Pielgrzymka Sybiraków zgromadziła się w dniach 7-8 maja na Jasnej Górze. Do pielgrzymki dołączają nieeliczni już żyjący żołnierze uczestniczący w bitwie pod Monte Cassino. W tym roku licznie uczestniczyła także młodzież. W sumie przybyło ok. 700 osób, wystawiono 26 sztandarów oddziałów i kół.

Tadeusz Chwiedź, prezes Zarządu Głównego Związku Sybiraków mówi, że celem corocznym spotkań w sanktuarium jest utrwalanie pamięci o polskiej Gólgocie Wschodu wśród młodego pokolenia, by te tragiczne wydarzenia, które Sybiracy mają zapisane w swoich życiorysach, nigdy się nie powtórzyły. (...)

W sobotę odbyła się akademie patrioty na w Sali Papieskiej. Inszenizację na temat tragizmu wywózek i pobytu na syberyjskim szlaku śmierci przygotowali uczniowie Gimnazjum nr 12 im. Sybiraków w Olsztynie i innych szkół.

W niedzielę miała miejsce uroczystość pod Pomnikiem Sybiraka na wałach jasnogórskich. Delegacje Sybiraków złożyły kwiaty pod pomnikiem. Uroczystości oprowadziła swoją grą Jasnogórska Orkiestra Dęta pod dyr. Marka Piątka. O godz. 11.00 w Wieczerniku została odprawiona Msza św. w intencji wszystkich Sybiraków - tych żyjących oraz tych zmarłych i pomordowanych. Eucharystii przewodniczył abp senior Edmund Piszcz z Warmii z arch. warmińskiej. (...). O. Stanisław Tomoń Za: www.jasnagora.com

Miedary: klaretyni świętują w 100-lecie swojej pierwszej polskiej siedziby

Uroczysta Msza św. sprawowana w niedzielę przez bp Jana Wieczorka, ordynariusza gliwickiego, rozpoczęła obchody 100-lecia kościoła p.w. św. Floriana w Miedarach w powiecie tarnogórskim na Śląsku. Eucharystia w bogatej oprawie orkiestry dętej i zespołu folklorystycznego zgromadziła liczne grono wiernych, księży i

zakonników. Niewielka miejscowość ma szczególne znaczenie dla Zgromadzenia Klaretynów, ponieważ była ich pierwszą polską siedzibą.

Rocznicowe uroczystości rozpoczęła Msza św. pod przewodnictwem ordynariusza gliwickiego. Bp Jan Wieczorek przypomniał m.in., że z Kościoła trzeba czerpać Słowo Boże, które niestety współcześnie bywa deprecjonowane i spychane na margines. Jednak nie wystarczy jedynie „posiłać się Słowem Bożym”, trzeba je także głosić. Hierarcha podkreślił znaczenie Eucharystii oraz wyciszenia, które jest konieczne w kształtowaniu życia duchowego.

Jubileusz 100. rocznicy poświęcenia kościoła odbywa się 8 maja, podczas odpustu parafialnego ku czci św. Floriana. Święto Kościoła lokalnego łączy w sobie modlitwę i zabawę, czyli festyn parafialny, który potrwa do wieczora. W programie obok nabożeństwa majowego i wykładu przedstawiające dzieje świątyni, znalazły się barwny korowód i liczne występy artystyczne. Zabawa przewidziana jest do 19.30.

Świątynia powstała na początku XX w. z inicjatywy i dzięki wkładowi pracy mieszkańców. Dwóch gospodarzy oddało swoją ziemię, a reszta pomagała przy budowie. Konsekracja kościoła odbyła się w 1911 roku (wówczas parafia leżała na terenie Niemiec), świątynia nie została zniszczona podczas wony. Od 1932 r. posługę pełnił tu ksiądz ze Zgromadzenia Misjonarzy Synów Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny. Mówi się, że klaretyni mieli walczyć z rozprzestrzeniającym się w wiosce sekciarstwem, nie ma na to dowodów, ale ten teren traktowany był jako misyjny.

- Dzięki Miedarom klaretyni znaleźliśmy się w obrębie Polski, ponieważ po wojnie zmieniły się granice, a zakonnicy zostali. Zaczęły powstawać kolejne placówki m.in. w pobliskiej Paczynie, Wrocławiu, Warszawie, czy Łodzi. Wracamy tu z sentymentem, ponieważ wielu klaretynów pełniło tutaj posługę kapłańską - powiedział o. Andrzej Kobylski, sekretarz Prowincji Misjonarzy Klaretynów w Polsce. Polska prowincja liczy ok 100 klaretynów. E-KAI

Zjazd prezesów i animatorów Rycerstwa Niepokalanej

W Niepokalanowie rozpoczyna się zjazd prezesów i animatorów Rycerstwa Niepokalanej. Podczas spotkania jego uczestnicy obejrzą m.in. spektakl Kazimierza Brauna „Męka św. Maksymiliana Kolbego według dokumentów, zeznań i świadków”.

Jak informował o. Stanisław Piętka OFM-Conv, gwardian klasztoru w Niepokalano-

wie i krajowy asystent kościelny stowarzyszenia Rycerstwa Niepokalanej, jest to doroczny zjazd wiosenny. „Charakter ma zawsze informacyjno-formacyjny, bo ci ludzie jadą z programem pracy całorocznej. Ale i tak Rycerstwo jest cały czas informowane i formowane poprzez pisma rycerskie jak Rycerz Niepokalanej, Informator Rycerstwa Niepokalanej dla kół rycerstwa, Rycerz Młodych czy Mały Rycerz Niepokalanej dla kół dziecięcych” – powiedział o. Piętka. Wiosenny zjazd prezesów i animatorów Rycerstwa Niepokalanej trwał do niedzieli 8 maja. Za: RadioWatykańskie

Polscy karmelici boski wybrali swoich prowincjałów

Kraków. Prowincjałem karmelitów bosych prowincji krakowskiej został 4 maja ponownie wybrany o. dr Andrzej Ruszała OCD (ur. 1961 r.). Dokonała tego VII Zwyczajna Kapituła Prowincjalna Karmelitów Bosych Prowincji Krakowskiej, obradująca od 3 maja w Wadowicach w Centrum Rekolekcyjno-Pielgrzymkowym im. bł. Jana Pawła Wielkiego. Bierze w niej udział 30 zakonników: 14 z urzędu i 16 z wyboru.

Przez najbliższy tydzień będą oni obradowali nad najważniejszymi sprawami Karmelu Terezańskiego tej zakonnej prowincji. Kapitułarni wysłuchali relacji o. Andrzeja Ruszały OCD, przełożonego prowincjalnego, o życiu i działalności prowincji oraz relacji o. Tadeusza Grzesiaka OCD, ekonoma prowincji, o jej stanie ekonomicznym. Odbyła się także debata plenarna na temat tych relacji. (...) Po wyborze prowincjała dokonano także wyboru jego czterech radnych, którymi zostali:

1. O. Grzegorz Firszt OCD
 2. O. Jakub Jaroszewicz OCD
 - 3 O. Piotr Nyk OCD
 4. O. Tadeusz Florek OCD
- Wraz z prowincjałem stanowią oni zarząd prowincji. (...)

Krakowska Prowincja Karmelitów Bosych liczy obecnie 223 zakonników, w tym m.in. 156 kapłanów i 38 zakonników w okresie

formacji początkowej (nie należących jeszcze w sposób definitywny do Zakonu). Żyją oni w 24 wspólnotach, z których 9 realizuje swoją misję w Polsce, a 15 za granicą: 5 w Afryce (w Rwandzie i Burundi), 3 na Ukrainie (Kijów, Charków i Berdyczów), 3 na Słowacji, 2 w USA, 1 na Łotwie oraz 1 w Niemczech. Jurysdykcji prowincjała podlegają także karmelitanki bose i Świecki Zakon Karmelitów Bosych. Z zakonem współpracują inne instytuty życia konsekrowanego agregowane do niego jak i różnorodne grupy laikatu. o. *Włodzimierz Tochmański OCD sekretarz kapituły*

Warszawa. Dnia 03 maja br. w klasztorze Karmelitów Bosych w Poznaniu, pod hasłem W trosce o świadectwo życia wspólnotowego rozpoczęła się VII Zwyczajna Kapituła Prowincjalna Warszawskiej Prowincji Karmelitów Bosych. Otwarcie Kapituły poprzedził Dzień skupienia (02 maja), który Ojcowie Kapitulami odprawili pod przewodnictwem Ks. dra Edwarda Szymanka, TChr. Zakres obowiązków kapituły prowincjalnej obejmuje dwie części: omawianie i rozwiązywanie ważniejszych spraw Prowincji, w trosce o stan duchowy i materialny oraz przydzielenie odpowiednim kandydatom najważniejszych urzędów Prowincji.

W drugim dniu obrad, 04 maja, Kapituła dokonała wyboru nowego Prowincjała. Na Prowincjała Warszawskiej Prowincji Karmelitów Bosych został ponownie wybrany o. Roman Jan Hernoga, urodzony 7.04.1966 r. w Toruniu. Natomiast w trzecim dniu obrad, 05 maja 2011 r., dokonany został wybór Rady Prowincjalnej. W wyniku tego wyboru Radnymi Prowincjalnymi zostali: o. Marian Stankiewicz, o. Wojciech Ciak, o. Tadeusz Kujalowicz, o. Grzegorz A. Malec.

Podczas Kapituły wybrani zostaną również przeorzy poszczególnych klasztorów mających rangę przeoratów. W Kapitułe Prowincjalnej bierze udział 21 zakonników: 10 z urzędu i 11 z wyboru. Obrady Kapituły potrwać do 9 maja br. o. *Grzegorz A. Malec, sekretarz Kapituły*

Nowy generał Braci Serca Jezusowego

Brat Wojciech Kincel został nowym przełożonym generalnym Zgromadzenia Braci

Serca Jezusowego. Wyboru na 6-letnią kadencję dokonano podczas XIII Kapituły Generalnej Zgromadzenia, która 18 i 19 kwietnia odbyła się w Domu Generalnym w Puszczykowie. Podczas obrad, którym przewodniczył abp Stanisław Gądecki, bracia delegaci powołali również nowy zarząd Zgromadzenia, a metropolita poznański zatwierdził jego nowe konstytucje.

Br. Wojciech Kincel urodził w 1963 r. w Bartoszycach. W ciągu ostatnich 17 lat pełnił posługę w Papieskim Instytucie Polskim w Rzymie oraz katedrze w Poznaniu.

Zgromadzenie Braci Serca Jezusowego założone zostało w 1921 roku przez br. Andrzeja Kubiaka (1877-1928), a zatwierdzone ks. kard. Edmunda Dalbora (1869-1926), Prymasa Polski, dekretem z dnia 21 listopada 1923 r. Charyzmatem Zgromadzenia Braci Serca Jezusowego jest kult Najświętszego Serca Jezusowego „zwłaszcza przez wynagrodzenie temu Sercu za zniewagi i odpowiadanie własną miłością na bezgraniczną miłość Chrystusa”. Bracia podejmują prace jako zakrywanie, katechezi, organiści. Pełnią również posługę w domach biskupich, kuriach i seminariach duchownych, a także w innych instytucjach kościelnych zarówno w Polsce, jak i za granicą. Za: www.jzapłata.blogspot.com

Dominikanie uruchomili bibliotekę cyfrową

Najcenniejsze i najbardziej poszukiwane pozycje z dominikańskich bibliotek udostępniła biblioteka cyfrowa „Armarium”, która zainaugurowała swoje działanie. Znajdą się w niej archiwalia, rękopisy, druki liturgiczne i czasopisma wydawane przez dominikanów - wszystko, co może zainteresować zarówno badaczy historii Zakonu Kaznodziejskiego i kultury polskiej, jak i osoby w inny sposób związane z dominikanami. Biblioteka dostępna jest pod adresem internetowym <http://bc.dominikanie.pl>

Armarium (łac.) to podręczna biblioteka klasztorna. Już teraz w bibliotece można znaleźć np. pierwsze roczniki przedwojennych czasopism „Róża Duchowna” (1898), „Szkoła Chrystusowa” (1930), kronikę klasztoru dominikanów w Podkaminie, spisywaną m.in. przez o. Sadoka Barączę, kilka starych druków (m.in. arcydominikańskie „Dni Roczne” i „Świątnicę Pańską” o. Michała Siejkowskiego) czy rękopiśmienny dominikański antyfonarz ze Lwowa. Oprócz dominikałów udostępnione zostaną między innymi cenne inkunabuły, wczesne druki krakowskie, staropolskie zbiory kazań, pojawią się też księgi filozoficzne i teologiczne, teksty hagiograficzne, a nawet dawne dzieła z zakresu matematyki i fizyki.

Zbiory udostępniane są dzięki stworzonemu w Poznańskim Centrum Superkomputerowo-Sieciowym oprogramowaniu dLibra (<http://dlibra.pscn.pl/>). Używa go większość z blisko siedemdziesięciu istniejących

obecnie polskich bibliotek cyfrowych: od wielkich, jak Cyfrowa Biblioteka Narodowa „Polona” czy Biblioteka Cyfrowa Uniwersytetu Warszawskiego, po mniejsze, takie jak „Armarium”.

Dominikańska biblioteka cyfrowa działa w porozumieniu z innymi polskimi bibliotekami cyfrowymi tworzącymi Federację Bibliotek Cyfrowych (<http://fbc.pionier.net.pl/owoc>). Dzięki temu informacje o zbiorach umieszczonych w „Armarium” są dostępne z poziomu ogólnopolskiego, a odwiedzający bibliotekę dominikańską mogą w łatwy sposób przeszukiwać również wszystkie polskie biblioteki cyfrowe. Informacje o zbiorach „Armarium” są też przekazywane do Europejskiej biblioteki cyfrowej Europeana (<http://europeana.eu/>) i współtworzą panoramę europejskiego dziedzictwa kulturalnego i historycznego.

W obecnej fazie projektu rolę operatora i koordynatora przedsięwzięcia pełni Biblioteka Kolegium Filozoficzno-Teologicznego oo. Dominikanów w Krakowie.

Biblioteka Kolegium zaprasza do współpracy wszystkich zainteresowanych - chętnie zapozna się z życzliwymi uwagami czy przyjmie sugestie co do kierunków rozwoju tej inicjatywy i udostępnianych publikacji. Za: www.dominikanie.pl

Sztuka o Św. Maksymilianie Kolbie w Polskim Radio

W niedzielę 8 maja o godz. 21.05 Polskie Radio program 1 nadało sztukę prof. Kazimierza Brauna „Mój syn Maksymilian”. W rolach głównych wystąpili: Danuta Szaflarska i Adam Woronowicz. Spektakl wyreżyserował Wojciech Markiewicz z okazji trwającego w Polsce Roku św. Maksymiliana, ogłoszonego przez Senat RP.

„Mój syn, Maksymilian. Rzecz o Maksymilianie Marii Kolbem i jego matce, Mariannie Kolbowej” to biograficzny dramat o św. Maksymilianie oparty o listy pomiędzy nim a jego matką Marianną Kolbową.

W grudniu 1941 r., a więc po męczeńskiej śmierci syna w niemieckim obozie koncentracyjnym w Auschwitz, Marianna przywozi do Niepokalanowa otrzymane od niego przez wiele lat listy - na przechowanie. Otrzymuje do przejrzania w jego celi swoje listy do niego. Czytając je, widzi piszącego

je syna. Dialoguje z nim w myśli. Kilka razy narzuca się jej wyobraźni obraz jego aresztowania, właśnie w tej celi. Matka słucha następnie odczytanego jej przez braci franciszkanów opisu śmierci i męczeństwa ojca Maksymiliana.

Danuta Szaflarska jest znaną i lubianą aktorką, nestorką polskiego kina. Laureatką wielu nagród filmowych i teatralnych. Uczestniczką Powstania Warszawskiego. Adam Woronowicz to aktor teatralny i filmowy. Występował w Teatrze Rozmaitości w Warszawie, a obecnie aktor stołecznego Teatru Powszechnego. Grał m.in. rolę tytułową w filmie „Popiełuszko. Wolność jest w nas”.

Autor dramatów o św. Maksymilianie prof. dr hab. Kazimierz Braun (ur. 1936) - reżyser teatralny, specjalista od Norwida i Różewicza, teatrolog, krytyk teatralny, prozaik, dramaturg i tłumacz. Studiował polonistykę na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz reżyserię w PWST w Warszawie. Doktorat uzyskał na Uniwersytecie Poznańskim, habilitował się na Uniwersytecie Wrocławskim, a następnie również w warszawskiej PWST.

Jest autorem licznych publikacji z dziedziny historii teatru, dramatów i powieści. Jego najsłynniejsze prace naukowe to m.in. „Teatr wspólnoty” (1972), „Nowy teatr na świecie” (1975), „Przestrzeń teatralna” (1982), „Wielka reforma teatru w Europie”

(1984) i „Krótka historia teatru amerykańskiego” (2005). Debiutował w teatrze Wybrzeże. Reżyserował w teatrach Warszawy, Torunia, Łodzi, Krakowa i Lublina, ale także w Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Irlandii i Niemczech. Prowadził Teatr im. J. Osterwy w Lublinie (1967-1974), a w Teatrze Współczesnym we Wrocławiu był dyrektorem i kierownikiem artystycznym (1975-1984).

Po tym, jak w 1984 roku z powodu działalności opozycyjnej odsunięty został od kierowania teatrem oraz prowadzenia wykładów, wyjechał do Stanów Zjednoczonych. Tam też mieszka i pracuje, reżyserując i wykładając, m.in. na New York University w Nowym Jorku, University of California w Santa Cruz i Uniwersytecie Stanu Nowy Jork w Buffalo. Napisał ponad 30 książek, wśród których są prace naukowe i powieści i powieści publikowane po polsku, angielsku i czesku. Otrzymał szereg nagród artystycznych, literackich i naukowych, m.in. fundacji Guggenheima, Fulbrighta i Turzańskich oraz Fundacji Japońskiej. Jms

I. Memoriał im. o. Józefa Jońca SP - Turniej w Piłce Nożnej

Już ponad rok minął od katastrofy lotniczej pod Smoleńskiem, w której to – obok pary prezydenckiej i 93 zacnych i znamienitych osób – zginął także nieodżałowany Ojciec Józef Joniec SP - twórca, założyciel i wieloletni Prezes Stowarzyszenia Parafiada, pijar, który głęboko wierzył w wychowanie młodego pokolenia poprzez wiarę, kulturę i sport.

Ufał On, że promowanie idei parafiadowej, szerokie zaangażowanie i poświęcenie przyniosą konkretne efekty w życiu każdego młodego człowieka. Nieustannie, z wielką pasją, entuzjazmem i zapałem zapraszał wszystkich do współdziałania na rzecz i dla dzieci i młodzieży. Przez ostatnie dwadzieścia lat Ojciec Józef - związany

był z Warszawą, z Mokotowem, a szczególnie z warszawskimi Siekierkami, gdzie działaniami na rzecz lokalnej społeczności poświęcił wiele pracy i serca.

Dlatego też z inicjatywy Parafialnego Klubu Sportowego FALCONIA, Stowarzyszenia Parafiada i przy dużym zaangażowaniu i wsparciu Urzędu m.st. Warszawy Dzielnica Mokotów/Wydział Sportu i Rekreacji powstał pomysł zorganizowania Memoriału im. o. Józefa Jońca SP - Turnieju w Piłce Nożnej, którą to o. Józef Joniec darzył szczególnym sportowym sentymentem. Mamy nadzieję, że ta sportowa propozycja pamięci o ojcu Józefie spotka się z życzliwym przyjęciem i aktywnym udziałem młodych piłkarzy, a zapoczątkowany w tym roku Memoriał pozwoli nam regularnie przywoływać czynną i chlubną pamięć o parafiadowym pijarze.

I. Memoriał im. o. Józefa Jońca SP. odbędzie się w dniach 6-7 maja br. w Warszawie na Boisku Orlik 2012, a w piłkarskich zawodach współzawodniczyć będą uczniowie z warszawskich (mokotowskich) szkół podstawowych i gimnazjalnych.

Za: www.pijarzy.pl

Wiadomości zagraniczne

Brazylijski pallotyn biskupem w Sao Paulo

Z radością informujemy, że 4 maja 2011 roku Ojciec Święty Benedykt XVI mianował biskupem pomocniczym archidiecezji São Paulo (Brazylia) ks. Júlio Endi Akamine SAC, dotychczasowego przełożonego prowincjalnego Prowincji „São Paulo” Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego (Księża Pallotyni), powierzając mu stolicę tytułarną Tagamuta.

Ks. Júlio Endi Akamine SAC urodził się 20 listopada 1962 roku w Garça, w diecezji Marília, w prowincji São Paulo.

W Seminarium „São Vicente Pallotti” Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego w Londrina (PR) ukończył edukację na poziomie szkoły podstawowej i średniej. Pierwszą konsekrację złożył 8 grudnia 1980 roku.

Studia filozoficzno-teologiczne odbył w „Studium Teologicum Claretianum” w archidiecezji Curitiba. Święcenia kapłańskie przyjął 24 stycznia 1988 roku. W latach 1993-1996 odbył studia licencjackie, a w latach 2002-2005 studia doktoranckie z zakresu teologii dogmatycznej na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie.

Po święceniach kapłańskich posługiwał jako wikariusz parafialny (1988-1990) i proboszcz (1990-1993) parafii p.w. św. Antoniego w Cambé (archidiecezja Londrina). Był rektorem pallotyńskiego Wzszego Seminarium Duchownego w Curitiba (1996-2001), asesorem Konferencji Regionalnej Biskupów „Sul 2” biskupów Brazylii (1996-1998), członkiem Sekretariatu Generalnego ds. Formacji (1999-2005), członkiem rady wspólnoty miejscowej pallotyńskiego domu generalnego (2001-2003), dyrektorem okresu wstępnego w Prowincji Królowej Apostołów w Grottaferrata, sekretarzem prowincjalnym ds. formacji w Curitiba (2005-2007), ojcem

duchownym pallotyńskiego Wyższego Seminarium Duchownego w Curitiba (2006-2007). Od roku 2008 jest przełożonym prowincjalnym pallotyńskiej Prowincji „São Paulo”. Za: [InfoSac](#)

Kapituła franciszkanów na Słowacji

W dniach od 2 do 4 maja w klasztorze w Brehovie na Słowacji, w obecności Ministra generalnego o. Marco Tasca, asystenta generalnego CEO o. Jacka Ciupińskiego i ministra prowincjonalnego Prowincji krakowskiej o. Jarosława Zachariasza odbyła się pierwsza część Kapituły kustodialnej zwyczajnej Kustodii słowackiej.

Dnia 3 maja 2011 r. uczestnicy kapituły wybrali nowego kustosza; został nim o. Tomáš Lesňák, pierwszy rodowity franciszkanin, który został przełożonym wyższym.

Ojciec Tomasz urodził się 30 czerwca 1976 r. w Levoča. Pierwsze śluby zakonne złożył 24 września 1995 r. w Polsce. Studia filozoficzne i teologiczne rozpoczął w Krakowie, a zakończył w Seraphicum, w Rzymie. Śluby wieczyste złożył w 1999 r., a na kapłana został wyświęcony w 2001 r.

Po zakończeniu studiów i zdobyciu tytułu licencjata z chrystologii (w naszym Papieskim Wydziale Teologicznym) powrócił na Słowację, gdzie pełnił różne ważne obowiązki w kustodii; był m.in.: sekretarzem kustodii, definitorzem, rektorem postulantów, gwardianem klasztoru w Bratysławie oraz asystentem kustodialnym ds. formacji. Za: www.ofmconv.org

Katedra C. Norwida na Uniwersytecie w Brasilii

Z pewnością dzień 27 kwietnia 2011 r. przejdzie do historii kontaktów intelektualnych pomiędzy Polską, a Brazylią. Tego dnia w prestiżowej uczelni tego kraju została uroczystie inaugurowana katedra Cypriana Norwida, która działać będzie w ramach Instytutu Literatury.

W audytorium Instytutu Nauk Biologicznych miała miejsce wspomniana uroczystość, która zgromadziła przedstawicieli uczelni, korpusu dyplomatycznego z ambasadorem Polski Jackiem Junoszą Kisielewskim na czele, oraz studentów. Otwarcie uroczystości nastąpiło o godz. 15,00. Zgodnie z brazylijskim zwyczajem, odpowiedzialny za ceremoniał tego wydarzenia, zaprosił wybrane osoby do zajęcia miejsca przy stole prezydialnym: prof. Henryka Siewierskiego - profesora tytularnego tej uczelni; ks. dra Zdzisława Malczewskiego TChr - specjalnie przybyłego na tę uroczystość z Kurytyby stolicy parańskiej; ambasadora Polski Jacka Junoszą Kisielewskiego; prof. Annę Flávia Barros - dyrektor asesorów ds. międzynarodowych Uniwersytetu, która reprezentowała rektora tej uczelni prof. José Geraldo de Sousa Junior.

Nowa katedra tej uczelni będzie miała na celu promocję dialogu i poznania kultury Polski i Brazylii. Otwarcie katedry Cypriana Norwida jest owocem starań i zabiegów prof. Henryka Siewierskiego, nauczyciela akademickiego tej uczelni. Również ambasador RP w Brazylii prof. dr hab. Jacek Junosza Kisielewski włączył się aktywnie w realizację tego ważnego dla naszych krajów zamierzenia. Ambasada naszego kraju będzie wspierać działalność nowej Katedry. W inauguracji katedry wzięło udział ponad 50 osób.

Ceremonię inauguracji otworzyli studenci uczący się języka polskiego śpiewem tradycyjnej piosenki „Czerwone jabłuszko”. Od kilku lat kurs języka polskiego na tej stołecznej uczelni prowadzi mgr Małgorzata Siewierska. To właśnie lektorka

kursu języka polskiego nauczyła swoich studentów śpiewać tę piosenkę. Można było zauważyć duże zaangażowanie młodych Brazylijczyków w śpiew tej piosenki przy akompaniamencie instrumentu muzycznego.

Po wystąpieniu studentów zabrał głos prof. Henryk Siewierski, pracujący na tej uczelni już od 25 lat. Pełnił na Uniwersytecie kilka ważnych funkcji. Między innymi był dyrektorem Instytutu Literatury, dyrektorem wydawnictwa uniwersyteckiego. W swoim wystąpieniu zarysował historię polskich dzieł literackich tłumaczonych na język portugalski oraz zarysował perspektywę stojące przed tą nową jednostką uczelnianą, jaką jest powołana do życia Katedra Cypriana Norwida.

Następnie poproszono ks. dra Zdzisława Malczewskiego TChr o zabranie głosu. Rektor PMK w Brazylii i redaktor czasopisma „Polonicus” - poświęconego refleksji Brazylija - Polska, zaprezentował sylwetkę patrona nowej katedry, wyraził radość w imieniu brazylijskiej społeczności polonijnej z faktu powstania w stolicy tego kraju katedry, gdzie Brazylijczycy będą mogli poznawać bogactwo polskiej literatury, a w szczególności Cypriana Norwida. Wyraził nadzieję, że dzięki wysiłkom intelektualnym podejmowanym na tej uczelni Brazylija będzie stawała się bliższa Polsce. Podobnie, jak studia na uczelniach w dalekiej Polsce, poświęcone problematyce brazylijskiej zbliżają Polaków i nasz kraj do Brazylii. Ks. [Zdzisław Malczewski TChr](http://www.chrystusowcy.pl) Za: www.chrystusowcy.pl

Witryna Tygodnia

ŚWIĘTY JAN CHRZCICIEL DE LA SALLE w 360 rocznicę urodzin wielkiego pedagoga

Jan Chrzyciel de La Salle żył w świecie całkowicie odmiennym od naszego. Pochodził z zamożnej rodziny. Był pierwszym synem wśród jedenaściorga dzieci Ludwika i Nikoletty Moët. Przyszedł na świat 30 kwietnia 1651 roku w Reims, we Francji. Od wczesnych lat swego dzie-

ciństwa pragnął poświęcić się służbie Bożej jako kapłan. Już w wieku 11 lat otrzymał tonsurę, w wieku 16 lat został kanonikiem katedry w Reims. Do kapłaństwa przygotowywał się poprzez studia teologiczne w seminarium świętego Sulpicjusza w Paryżu. Niestety, po śmier-

ci rodziców musiał przerwać naukę na okres dwóch lat. Czas ten poświęcił opiece nad młodszym rodzeństwem i zarządzaniu dobrami rodzinnymi. Po zakończeniu studiów teologicznych, w dniu 8 kwietnia 1678r., przyjął święcenia kapłańskie.

Dwa lata później ukończył studia doktorańskie, otrzymując tytuł doktora teologii.

Wielki wpływ na jego życie oraz pracę duszpasterską miało spotkanie z Adrienem Nyel, który przybywszy do Reims porosił Jana, aby ten pomógł mu w założeniu szkoły. Opieką i formacją zaangażowanych w niej nauczycieli zajęł się Jan de La Salle. Jego poświęcenie i oddanie temu dziełu sprawiło, że mogli oni stać się prawdziwie chrześcijańskimi nauczycielami i wychowawcami.

W epoce, w której żył Jan Chrzyciel de La Salle, niewielu rodziców było w stanie pozwolić sobie na kształcenie swoich dzieci. Tej możliwości pozbawione były zupełnie rodziny ubogie. Najmłodszy przedstawiciel tych rodzin najmowali się do różnych prac, aby w jakiś sposób pomóc swoim rodzicom. Zdecydowana większość z nich pozostawała jednak całymi dniami bez jakiegokolwiek zajęcia. Taka sytuacja sprawiała, że dzieci z rodzin ubogich nie miały przed sobą żadnych perspektyw.

Jan Chrzyciel de La Salle, widząc tę rzeszę dzieci i młodzieży pozostawionych samym sobie, postanowił oddać wszystkie swe siły i talenty służbie „najbardziej opuszczonym i pozbawionym edukacji”. W tym celu gromadzi wokół siebie nauczycieli i zakłada różnego rodzaju szkoły, aby móc odpowiedzieć na potrzeby ubogich. Nauka w tych szkołach była bezpłatna, a poziom nauczania - wysoki. Na pierwszym miejscu stawił wychowanie religijne, które oparł na chrześcijańskiej miłości i poszanowaniu godności człowieka, nawet dziecka. W tym czasie we Francji powstawało coraz więcej szkół prowadzonych przez nauczycieli Jana Chrzyciela de La Salle.

W celu dobrego przygotowania kadry Jan Chrzyciel de La Salle otwiera liczne seminaria nauczycielskie. Sprawuje nad nimi opiekę i czuwa nad prawidłowym przebiegiem kształcenia. Aby być bliżej swych nauczycieli, postanawia zrezygnować z kanonii, a także ze wszystkich swoich dóbr rodzinnych. Ten odważny krok życiowy przyczynił się do powstania wspólnoty mającej cechy zakonnej. Jan Chrzyciel de La Salle przy współpracy wszystkich członków opracował jej reguły, wspólnie również przyjęto jej nazwę: Bracia Szkół Chrześcijańskich. Od tej pory wszyscy członkowie wspólnoty nazywają się braćmi. W tej regule określono również charakter laicki nowo powstającego zgromadzenia, to znaczy, że żaden z jego członków nie będzie ordynowany do kapłaństwa.

Nowa sytuacja, w której znaleźli się Jan Chrzyciel de La Salle, nauczyciele oraz szkoły, sprawiła, że spotkali się oni z wielką niechęcią ze strony władz kościelnych. Nie chciały one, aby powstała nowa forma życia zakonnego, w której wspólnota braci, świeckich konsekrowanych, zajmuje się prowadzeniem szkół „razem i poprzez stowarzyszenie”. Przez wiele lat Jan Chrzyciel de La Salle i Bracia będą

musieli znosić z cierpliwością upokorzenia, obelgi, oszczerstwa. Jednak to

wszystko nie zachwiało ich wiary i ufności w Bożą Opatrzność nad dziełem, które zostało powierzone im przez Boga.

Jan Chrzyciel de La Salle zmarł w Wielki Piątek, 7 kwietnia 1719 r., kilka tygodni przed ukończeniem 68. roku życia. Pozostawił po sobie wiele pism, które przez długi okres należały do kanonu dydaktyki. Do najwybitniejszych jego dzieł należą: Zasady dobrego wychowania oraz Obowiązki Chrześcijanina. Bezcennymi dla poznania ducha lasaliańskiego są jego listy.

Jan Chrzyciel de La Salle był pierwszym, który organizował formację nauczycieli dla swoich szkół. Jako pierwszy też wprowadził w nauczaniu język ojczysty zamiast łaciny. Jego szkoły rozpowszechniły się w całej Francji, a po jego śmierci - po całym świecie. W roku 1900 został kanonizowany przez papieża Leona XIII. 15 maja 1950 r. papież Pius XII ogłosił go patronem edukacji chrześcijańskiej, nauczycieli i wychowawców.

Dziś około 4 883 Braci wraz z 79 104 świeckimi nauczycielami i współpracownikami poświęca się pracy edukacyjnej na wszystkich płaszczyznach społecznych, w szczególności służąc najuboższemu i najbardziej potrzebującemu. Obecnie w 79 krajach świata w szkołach lasaliańskich nauczanych jest 857 819 alumnów: dzieci, młodzieży i dorosłych.

W Polsce Zgromadzenie Braci Szkół Chrześcijańskich istnieje od 1903 roku. Pierwszą placówkę zorganizowano we Lwowie, do którego Bracia przybyli z Wiednia na zaproszenie ks. Arcybiskupa św. Józefa Bilczewskiego, otwierając przy pomocy św. Zygmunta Gorazdowskiego Szkołę św. Józefa. W roku 1922 ze Lwowa Bracia przybyli do Częstochowy. Prowinca Zgromadzenia Braci Szkół Chrze-

ścijańskich w Polsce liczy 58 Braci w 11 wspólnotach. Swoje powołanie realizują oni poprzez edukację w prowadzonych przez siebie szkołach (Częstochowa, Gdańsk), nauczając w szkołach państwowych (Częstochowa, Łaski Warszawskie, Lublin, Piotrków Trybunalski) oraz prowadząc domy wychowawcze dla dzieci i młodzieży (Częstochowa, Uszyce) i domy opieki społecznej dla dzieci i młodzieży (Przytocko, Zawadzkie). W Kopcu k/Częstochowy znajduje się Dom Formacyjny dla kandydatów do zgromadzenia.

Wierność powołaniu, nawet w czasach niełatwych, 89 Braci doprowadziła do chwały ołtarza, a proces beatyfikacyjny 80 innych jest w toku. Wśród nich jest Brat Franciszek Taranek z Polski.

Wspomnienie liturgiczne św. Jana Chrzyciela de La Salle jest 7 kwietnia. Ze względu jednak na okres Wielkiego Postu, w którym zazwyczaj przypada ten dzień, w Zgromadzeniu Braci Szkół Chrześcijańskich uroczystość ku czci Założyciela obchodzona jest 15 maja. *Br. Janusz Robioneck FSC*

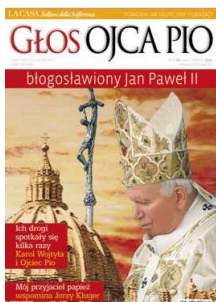
MODLITWA NAUCZYCIELA

O Panie, Ty jesteś moją mocą i cierpliwością, światłem i radą, Ty czynisz mi uległymi serca dzieci i młodzieży powierzonej mej pieczy.

Proszę Cię tedy, nie opuszczaj mnie ani na chwilę; udziel mi dla własnego uświęcenia i dla uświęcenia moich uczniów ducha mądrości i rozumu, ducha rady i męstwa, ducha umiejętności i pobożności, ducha świętej bojaźni i gorliwości o chwałę Twoją.

Łączę pracę moją z pracami Jezusa Chrystusa i błagam Najświętszą Dziewicę, świętego Józefa, Aniołów Stróżów, świętego Jana de La Salle o opiekę przy sprawowaniu mego urzędu. Amen.

NOWY NUMER "GŁOSU OJCA PIO"

„Beatyfikowany Jan Paweł II” to temat najnowszego wydania „Głosu Ojca Pio”. Przeczytamy w nim historię znajomości Karola Wojtyły i Ojca Pio, wspomnienie Je-rzego Klugera, Żyda,

kolegi z dzieciństwa o przyjaźni z papieżem oraz dekalog pobeatyfikacyjny, który może okazać się pomocny w zmaganiach ze spuścizną po Janie Pawle II. Dział tematyczny uzupełnia quiz papieski i przewodnik po książkach o Janie Pawle II.

Ponadto w numerze: relacja z walki o odzyskanie kościoła w Dniepropietrowsku na Ukrainie, reportaż o obiadach czwartkowych dla bezdomnych - akcji, którą

prowadzi Grupa Modlitwy Ojca Pio z Sosnowca oraz artykuł o przeszczepach organów w Domu Ulgi w Cierpieniu i stosunku do tych zabiegów papieża Benedykta XVI i Kościoła. Wart polecenia jest również reportaż z pielgrzymki do Santiago de Compostela, jednego z najstarszych pielgrzymich szlaków, który ostatnio odzyskuje popularność.

Za: www.kapucyni.pl

Zapowiedzi wydarzeń

KUL: Kurs pastoralny metodą e-learningu

Od października 2011 roku KUL planuje zorganizowanie kursu pastoralnego metodą e-learning. Adresatami kursu są przede wszystkim duszpasterze pracujący wśród Polonii na całym świecie.

Całość zajęć będzie odbywać się wyłącznie przez Internet w różnych formach np. nagrane fragmenty wykładu, lektura indywidualna, seminarium synchroniczne, konsultacje on-line.

Program zajęć składa się z następujących modułów:

1. Prawno-duszpasterskie aspekty zawierania małżeństwa w środowisku emigracyjnym i wieloreligijnym
2. Dylematy moralne spowiednika
3. Przygotowanie rodziców do świadomego przeżycia chrztu dzieci
4. Katechetyczne przygotowanie dzieci do pierwszej spowiedzi i Pierwszej Komunii Świętej
5. Kurs przedmałżeński prowadzony metodą "małych grup" według autorskiego programu Marii Braun-Gałkowskiej.
6. Przygotowanie bliższe i bezpośrednie do sakramentu bierzmowania
7. Poradnictwo małżeńsko-rodzinne
8. Mistagogiczna funkcja i natura homilii
9. Jakość życia w chorobie i starości

Wszyscy, którzy ukończą kurs otrzymają specjalne certyfikaty wydane przez Uniwersyteckie Centrum Studiów Podyplomowych i Doskonalenia Zawodowego KUL potwierdzające udział w permanentnej formacji duchownych. Certyfikaty te respektowane są zarówno przez władze diecezjalne, zakonne jak i państwowe w wielu krajach. Cena: 600 zł

Szczegółowe informacje: makosa@kul.pl
Rejestracja: www.kul.pl/studiapodyplomowe

Symposium na KUL-u "Nauczyciele modlitwy Ojciec Pio i Jan Paweł II"

Instytut Teologii Moralnej KUL, Grupy Modlitwy Ojca Pio w Lublinie i Harcerskie Koło Akademickie „Żywioty” zapraszają 12 maja na symposium „Nauczyciele modlitwy: bł. Jan Paweł II i św. Ojciec Pio”. W programie dwie sesje tematyczne, dyskusja, Msza Święta i koncert chóru „Carduelis”.

Podczas spotkania będzie czynne stoisko z książkami wydawnictw Serafin i Gaudium. Za: www.glosojcapio.pl

INSTITUT TEOLOGII MORALNEJ KUL
GRUPY MODLITWY OJCA PIO W LUBLINIE
HARCERSKIE KOŁO AKADEMICKIE „ŻYWIOTY”
zapraszają na symposium

12 maja 2011 (czwartek)

NAUCZYCIELE MODLITWY
bł. JAN PAWEŁ II i św. OJCIEC PIO

15.10 – Msza święta w kościele Akademickim KUL
16.00 – Otwarcie symposiumu
Przewodniczący sesji: Andrzej Derdziuk OFMCap
16.15 – DR MIROSLAWA NOWACKA Bł. Jan Paweł II nauczyciel modlitwy
16.45 – PROF. DR HAB. GABRIELA KLAUZA Modlitwa przyjaciół Boga
17.15 – Dyskusja
17.30 – Przerwa
Przewodnicząca sesji: Ewa Drzewiecka
17.50 – DR TADELUSZ BARGIEL OFMCap Modlitwa Ojca Pio z Pietrelciny
18.20 – PROF. DR HAB. ANDRZEJ DERDZIUK OFMCap Ojciec Pio w Lublinie
19.00 – KONCERT CHÓRU „CARDUELIS” z Poniatoławej
DAGMARA MATYSIK –dyrygent • ELŻBIETA CHARLIŃSKA –organ
Lublin KUL, Aula Stefana Kard. Wyszyńskiego, Gmach Główny, I piętro

WSTĘP WOLNY

Kolejne spotkanie: KAPŁAN WIERNY BOGU I CZŁOWIEKOWI SPOWIEDZI KOBIEC

Książki o: prof. Andrzeju Derdziuku do nabycia na stoisku Wydawnictwa Archidiecezji Lubelskiej GAUDIUM, w księgarni Wydawnictwa ul. Ogrodowa 12 oraz w księgarni internetowej www.gaudium.pl

Szkoła Wychowawców Seminariów Duchownych 2011-2013

Centrum Formacji Duchowej Salwatoriaków w Krakowie informuje o nowej edycji Szkoły Wychowawców Seminariów Duchownych Diecezjalnych i Zakonnych 2011-2013 Szkoła stawia sobie jako cel przygotowanie księży do pracy wychowawczej na różnych poziomach formacji seminaryjnej. Droga tego przygotowanie będzie polegała na osobistej formacji wychowawców w dynamice pracy grupowej i indywidualnej.

Program Szkoły oparty jest na głównych tematach antropologicznych i teologicznych adhortacji Jana Pawła II „Pastores dabo vobis”. Zgodnie ze wskazaniami „Pastores dabo vobis”. Całą formację spaja modlitwa Słowem Bożym w dynamice *lectio divina*. Przystawianie i przeżywanie proponowanych treści będzie dokonywało się na trzech poziomach: ludzkim, duchowym i intelektualnym: Formacja do dojrzałości ludzkiej, Formacja do modlitwy Słowem Bożym; Formacja doktrynalna i pedagogiczna:

Organizator Szkoły - Centrum Formacji Duchowej, Salwatorianie – Kraków Patronat nad Szkołą - Komisji Episkopatu Polski ds. Duchowieństwa. Zainteresowanym zostanie przesyłany szczegółowy informator Szkoły i karta uczestnictwa. Zgłoszenia, po uzgodnieniu z prełożonymi należy przesyłać na adres: Centrum Formacji Duchowej (z dopiskiem „Szkoła Wychowawców”), ul. Św. Jacka 16; 30-364 Kraków, cfds@sds.pl. Zgłoszenia należy nadsyłać najpóźniej do 15 maja 2011. O. Krzysztof Wons SDS

O. JACEK ŁĘSKI (1964-2011) OSPPE

Z wielkim bólem informujemy, że w w niedzielę, 8 maja 2011 r., w wieku 47 lat zmarł o. Jacek Łęski, paulin jasnogórski. Urodził się 24 lutego 1964 r. w Radomsku jako syn Jana i Ireny z domu Synowiec. Pochodził z parafii pw. św. Marii Magdaleny w Radomsku. Po wstąpieniu do Zakonu paulinów w 1983 roku, i rocznym nowicjacie w klasztorze paulinów w Leśniowie, swoją pierwszą profesję zakonną złożył 8 września 1984 r. Po sześcioletnich studiach filozoficzno-teologicznych w WSD Zakonu Paulinów w Krakowie, jako jeden z najliczniejszego kursu - liczącego 16 diakonów, w dn. 19 maja 1990 r. przyjął w bazylice jasnogórskiej z rąk bpa Stanisław Nowaka święcenia kapłańskie.

Był wybitnie uzdolnionym kantorem jasnogórskim obdarzonym pięknym głosem tenorowym. O. Jacek w latach '90 opiekował się chórami jasnogórskimi: chórem mieszanym, chórem 'Kółeczko', kwartetem wokalnym. Celebrował codzienne msze święte śpiewając w języku łacińskim przed Cudownym Obrazem o godz. 8.00. W czasie uroczystości śpiewał psalmy na szczycie jasnogórskim. W konwencie jasnogórskim, jak i podczas wielu uroczystych liturgii, był ceremoniarzem. Funkcję tę objął po swoim przyjacielu - śp. o. Konradzie Komorze. Na Jasnej Górze był także ceremoniarzem podczas ostatnich pielgrzymek papieża Jana Pawła II i wizyty papieża Benedykta XVI. Przy generale

paulinów NO. Izydorze Matuszewskim pełnił posługę w sekretariacie Kurii Generalnej Zakonu Paulinów. Stąd m.in. podczas poprzedniego pogrzebu paulińskiego jaki miał miejsce w grudniu 2010 r., to właśnie o. Jacek Łęski odczytał życiorys śp. o. Wincentego Cykowskiego.

Tegoroczny Wielki Tydzień był dla o. Jacka Łęskiego jako ceremoniarza liturgii na Jasnej Górze czasem jego ostatniej posługi wspólnocie. Po raz ostatni odśpiewał fragmenty Ewangelii podczas Liturgii Niedzieli Palmowej - Niedzieli Męki Pańskiej. Usługiwał w czasie liturgii Paschalnej w Wielką Sobotę. Rankiem 24

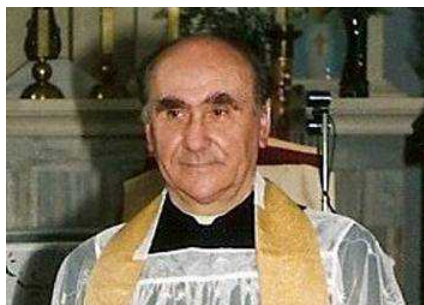
kwietnia, w Niedzielę Wielkanocną, poprowadził jeszcze procesję rezurekcyjną od Grobu Pańskiego na wały jasnogórskie. Uczestniczył też w porannej Mszy św. rezurekcyjnej, której w bazylice przewodniczył bp Antoni Długosz.

Po mającej miejsce w Wielkim Tygodniu wizycie w szpitalu w Łodzi i następnie odbytej konsultacji lekarskiej, zgodnie do zaleceń, udał się na wyznaczoną operację. Swoje życie zawierzył Maryi jasnogórskiej podczas ostatniej sobotniej Mszy św. nowennej przygotowującej do beatyfikacji papieża Jana Pawła II w dniu 1 maja. W poniedziałek 2 maja br. poddany został - jak się okazało - bardzo poważnej operacji układu trawiennego. Po wybudzeniu pooperacyjnym był bardzo osłabiony. W sobotę 7 maja, około godz. 8 rano, stracił przytomność. Natychmiast też został przewieziony na szpitalny OIOM (Oddział Intensywnej Opieki Medycznej). W niedzielę, 8 maja 2011 r., kilka minut po godz. 8 rano, odebraliśmy na Jasnej Górze wiadomość o śmierci o. Jacka Łęskiego. Bezpośrednio po otrzymaniu tej wiadomości, wraz z obecnymi w chórze zakonnymi ojcami i braćmi, podpreor klasztoru o. Mieczysław Polak podjął modlitwę w intencji naszego współbrata - śp. o. Jacka Łęskiego, odmawiając Koronkę do Miłosierdzia Bożego. O. Stanisław Tomoń
Za: www.jasnagora.com

KS. STANISŁAW GŁOWIŃSKI (1931-2011) CSMA

W godzinach wieczornych, w Niedzielę Miłosierdzia Bożego 1 maja br., zmarł nasz współbrat ks. Stanisław Głowiński. Miesiąc wcześniej skończył 80 lat, w Zgromadzeniu przeżył blisko 60 lat. Na kapłana został wyświęcony 21 czerwca 1964 roku.

Ks. Stanisław ostatnie lata przeżył w Domu Macierzystym w Miejscu Piastowym. Przybył tu z Byszyc k/Wieliczki, filii parafii w Gorzkowie, gdzie długo pracował.

Pogrzeb ks. Stanisława odbędzie się 6 maja br. w sanktuarium w Miejscu Piastowym. Mszy świętej o godz. 13.00 będzie przewodniczył bp Marian Rojek z Przemyśla. Zmarły spocznie w grobowcu michaliców na cmentarzu w Miejscu Piastowym.

Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj mu świeci
Za: www.michalicy.pl

KS. JÓZEF GOŁUŃSKI (1935-2011) SAC

W imieniu całej Rodziny Pallotyńskiej, Współbraci z Prowincji Chrystusa Króla, a zwłaszcza Wspólnoty SAC Domu Macierzystego w Wadowicach na Kopcu, z smutkiem przekazujemy wiadomość, że w dniu 3 maja 2011 roku, przeżywszy lat 76, odszedł do chwały Pana nasz drogi Współbrat, śp. ks. Józef Gołuński SAC.

Za dar Jego pallotyńskiego powołania oraz kapłaństwa oddanego służbie Bogu i ludziom, pragniemy wyrazić wdzięczność, upraszając dlań jednocześnie łaskę życia wiecznego, podczas wspólnotowej modlitwy oraz Mszy św. pogrzebowej, która będzie miała miejsce w sobotę 7 maja 2011 r. o godzinie 11.00, w kaplicy pu-

blicznej pw. Królowej Apostołów pallotyńskiego Domu Macierzystego w Wadowicach na Kopcu.

Przyszedł na świat się 7 marca 1935 r. w miejscowości Wygonin (powiat Kościerzyna). Syn Franciszka i Franciszki z d. Flis, został przez nich przedstawiony do chrztu

św. 10 marca 1935 r. w parafii Stara Kiszewa (diec. chełmińska). Sakramentu bierzmowania udzielił mu ks. bp Kazimierz Józef Kowalski, ówczesnym ordynariusz diecezji chełmińskiej, w miejscowości Stare Polaszki.

W sierpniu 1955 r., ks. Józef Gołuński rozpoczął nowicjat w Ząbkowicach Śl., a 8 września przyjął strój Stowarzyszenia z rąk ks. prowincjała Stanisława Czapli SAC. Przed nim również, dwa lata później, 8 września 1957 r., wypowiedział słowa pierwszej konsekracji. Konsekrację wieczną złożył zaś na ręce ks. Józefa Lisiaka SAC, 8 września 1960 r. w Ołtarzewie.

Studia z filozofii (1956-1958) i teologii (1958-1963) odbył w pallotyńskim Seminarium Duchownym w Ołtarzewie.

Tzw. święcenia niższe, ks. Józef Gołuński otrzymał na etapie formacji seminaryjnej. 4 listopada 1959 r. przyjął tonsurę, zaś święceń subdiakonu udzielił mu w 1962 r. warszawski biskup pomocniczy Bronisław Dąbrowski.

16 czerwca 1963 r., ks. Józef przyjął - udzielony przez posługę pasterską ks. bp. Zygmunta Choromańskiego - sakrament święceń w stopniu prezbiteratu i w sierpniu tego samego roku decyzją przełożonych został „przeznaczony do pracy duszpasterskiej na palcówce w Poznaniu”, gdzie podjął obowiązki wikariusza. Zaledwie pięć lat później, w 1969 r., został skierowany do Chełmna, by objąć obowiązki proboszcza parafii pw. św. Józefa. We wspólnocie

pełnił najpierw urząd radcy, a od 14 maja 1978 r. także jej przełożonego (rektora). 13 czerwca 1981 r., został ponownie mianowany rektorem na II kadencję, którą zakończył w listopadzie 1984 r.

W odpowiedzi na propozycję przejścia do Ołtarzewa, ks. Józef Gołuński zwrócił się z prośbą o pozostawienie go w okolicach Gdańska, by móc dalej kontynuować rozpoczęte leczenie i konsultacje lekarskie. Prośba została rozpatrzona pozytywnie i ks. Józef został skierowany do pracy w parafii Lublewo, z przynależnością do wspólnoty gdańskiej przy ul. Elżbietańskiej. Kiedy jednak w 1987 r. okazało się, iż parafia musi zostać przekazana diecezji gdańskiej, ks. Józef został skierowany do Ząbkowic Śląskich, gdzie objął urząd rektora wspólnoty nowicjackiej. Po ukończeniu pierwszej kadencji, w 1990 r. pozostał jeszcze w

Ząbkowicach, pełniąc funkcję administratora wspólnoty.

W 1991 r., pojawiła się możliwość powrotu do duszpasterstwa w parafii w Jaroszewicach, w pobliżu Wadowic. Ks. Józef Gołuński, pragnąc na nowo zaangażować się w życie parafialne, podjął się tego zadania. Posługę proboszcza w Jaroszewicach pełnił przez lat 15, do 2006 r., kiedy to został przeniesiony do wspólnoty w Otwocku (ul. Żeromskiego), by objąć kapelanię wspólnoty Sióstr Benedyktynek Misjonarek. Jednak przywiązanie do Wadowic i do pracy duszpasterskiej spowodowały, iż w sierpniu 2009 r. ponownie dołączył do wspólnoty Domu Macierzystego na Kopcu, gdzie chętnie angażował się w duszpasterstwo, włączając się również w miarę możliwości i pogarszającego się stanu zdrowia w życie wspólnoty nowicjackiej.

W życiu kapłańskim i braterskim w Stowarzyszeniu, ks. Józefa cechowało nade wszystko umiłowanie pracy duszpasterskiej w środowisku parafialnym. Jego kapłańska posługa była radosna i zjednywała mu licznych przyjaciół oraz wdzięczność wiernych. Ostatnie lata zostały jednak naznaczone cierpieniem i chorobą, które przyjmował w sposób godny i pogodny, z właściwym sobie charakterystycznym poczuciem humoru.

Ks. Józef Gołuński SAC odszedł do Pana w 76 roku życia, przeżywszy w Stowarzyszeniu 54 lata, z czego niemal 48 w kapłaństwie. Więcej na: www.pallotyni.pl

Informacja Forum Współpracy Międzyzakonnej powołanego do życia przez Konferencję Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w 2009 roku

PROJEKT PALIWO

Przypominamy o 2 aktualnych opcjach projektu PALIWO realizowanych na stacjach sieci ORLEN:
- FLOTA
-BIZNESTANK

W związku z wdrażaniem projektu rabatowego tankowania na stacjach ORLEN przez klasztory w ramach grupy Forum Współpracy Międzyzakonnej pragniemy poinformować, że zakładana możliwość wejścia do programu **FLOTA** bez zabezpieczeń finansowych okazała się nierealna. Odpowiedzialne za to instytucje finansowe i prawne ostatecznie nie wyraziły na to zgody. Wobec tego PKN ORLEN i FORUM doszły do wniosku, że najlepszym rozwiązaniem na tą chwilę będzie przejęcie obciążenia związanego z w/w zabezpieczeniem finansowym przez

Domy Prowincjalne lub inne placówki jurysdykcji prowadzące efektywną działalność finansową (np. wydawnictwa, szkoły, szpitale itd.)

Wspomniane zabezpieczenie finansowe polegałoby na blokadzie środków na wydzielonym, zakonnym rachunku bankowym (coś w rodzaju oprocentowanej lokaty), do której upoważniony byłby PKN ORLEN. W razie przedłużających się zaległości koncern mógłby po te środki sięgnąć.

Poniżej przedstawiamy etapy przygotowania powyższego zabezpieczenia:

1. Dana jurysdykcja ustala miesięczną ilość litrów paliwa (benzyna, olej, gaz) potrzebną wszystkim podległym domom i instytucjom chcącym wejść do programu oraz ilość wszystkich samochodów. Wysokość blokady środków liczy się następująco : miesięczna ilość litrów paliwa x 4 x 1,5 +20% (np. zużywając miesięcznie w sumie 4 tys. litrów paliwa powinniśmy zablokować 28 800 zł)
2. Po powyższym ustaleniu ilości paliwa prosimy o kontakt - zostanie przekazany formularz dla prowincji i banku dotyczący blokady i pełnomocnictwa.
3. Ustanowienie blokady środków na rachunku pozwoli na podpisywanie umów, wydawanie kart FLOTA i tankowanie bezgotówkowe na stacjach ORLEN i BLISKA.

Przypominamy wszakże, iż równolegle funkcjonuje program rabatowy **BIZNESTANK** (gotówkowy zakup paliwa), z którego można korzystać bez konieczności jakiegokolwiek zabezpieczenia. Umowę w ramach

BIZNESTANKU podpisuje się bezpośrednio na stacji paliw a dodatkowy rabat uzyskuje się po zgłoszeniu tego faktu do biura na adres mailowy : Teresa@forumwm.pl

SUGESTIA FORUM WSPÓŁPRACY MIĘDZYZAKONNEJ

Do czasu zorganizowania zakupu bezgotówkowego paliw w opcji FLOTA proponujemy wejście na tą chwilę w system BIZNESTANK Po wejściu w opcję FLOTA program BIZNESTANK zostanie wygaszony

W razie pytań i wątpliwości służymy pomocą: Biuro FWM: mail: Teresa@forumwm.pl, tel. 12/688 52 85 lub 502 155 829